

[Agerschou]

I modsætning til hr. Thor Pedersen, som altid er klar med spankingpisen, når talen falder på København, vil SF gerne være med til at støtte Københavns kommune på baggrund af de specielle problemer, vi mener kommunen har som storby.

Men i øvrigt kan vi ikke på nogen måde medvirke til, at dette lovforslag gennemføres.

Ole Vig Jensen (RV):

Det skal ikke skjules, at det radikale venstres medvirken under forhandlingerne med regeringen om en konjunkturregulering af den kommunale økonomi fra 1986 for vort vedkommende var afhængig af, at vi fik aftalt retningslinjerne for et nyt kommunalt finansierings- og udligningssystem.

Vi har lagt afgørende vægt på, at de evindelige årlige livtag – og nogle opfatter det som slagsmål – der har været mellem kommunerne og staten, skulle afløses af noget mere konstruktivt og frugtbart, og vi lægger derfor afgørende vægt på, at regeringen og det radikale venstre er blevet enige om at søge gennemført et nyt finansierings- og udligningssystem fra 1. januar 1987, selvfølgelig efter den sædvanlige praksis for lovgivning her i folketinget og i øvrigt efter forhandling med de kommunale organisationer.

Jeg siger ikke dette for at angribe bloktilskudssystemet, som jeg tror på mange måder har virket tilfredsstillende, når man ser bort fra, at vi igennem mange år jo har maltrakteret systemet ved til stadighed at gennemføre beskæringer. Jeg minder i al stilfærdighed om, at det er en tradition, der er indledt af socialdemokratiske regeringer, at det var en måde at regulere den kommunale økonomi på, når den skulle tilpasses og indpasses i samfundsøkonomien.

Den linje har vi fortsat, og som der altid har kunnet rejses kritik af den måde at gøre det på, er der også blevet det denne gang, og det er i og for sig ikke uforståeligt. Men nu er vi altså nået til et tidspunkt, hvor det, om alt går vel, er sidste gang, vi skal debattere en bloktilskudsreduktion.

Under de omstændigheder har det radikale venstre accepteret, at vi også for 1986 foretager konjunkturreguleringen ved en reduktion i bloktilskuddene. Det vil også være velkendt, at vi har gjort os til talsmænd for, at det vil kunne ske på en anden måde, nemlig

via det, vi kalder skattemodellen. Det har vi været meget optaget af, og det annoncerede vi også som et klart radikalt ønske, da vi sidst havde denne sag til debat i folketinget, men i og med at der nu er et fælles ønske – og forhåbentlig vil flere tilslutte sig – om, at vi får et nyt finansieringssystem fra 1. januar 1987, må vi erkende, at det ville være uhenigtsmæssigt at bruge skattemodellen for 1986, og derfor har vi accepteret, at vi her endnu en gang – og altså sidste gang – bruger reduktionsmodellen.

Vi lægger også vægt på, at vi i forbindelse med udformningen af 1986-reduktionen og tilpasningen af 1985-reduktionen gør det på et forbedret og mere retfærdigt grundlag. Det gør vi ved at bruge den befolkningskorrigerede vækst i beskatningsgrundlaget.

Det var vi allerede inde på, da vi drøftede denne sag sidste år, men da var der enighed om, at det ikke var en model, der var anvendelig, hvis den skulle bruges år efter år, fordi den jo så ikke ville tilskynde kommunerne til at gennemføre en effektiv ligning, hvis de aldrig fik noget ud af at gøre det bedre end hidtil.

Men nu, hvor der er tale om, at det er sidste gang, og hvor det bliver over en to års periode, vi skal foretage reduktioner i bloktilskuddene, er det acceptabelt at bruge den befolkningskorrigerede vækst i beskatningsgrundlaget, og det vil ske efter det foreliggende forslag, hvilket vi mener alt andet lige er en bedre og mere retfærdig måde at gøre det på.

Der er også i dette forslag taget stilling til Københavns kommunes problemer. Det radikale venstre har hele tiden klart tilkendegivet, at vi var indstillet på at hjælpe Københavns kommune under forudsætning af, at Københavns kommune selv ville bidrage til – og vi har vist føjet til: gå i spidsen for – den sanering af Københavns kommunes økonomi, som nu engang er nødvendig. Det foreliggende lovforslag lægger også op til, at det skal ske. Her er på den ene side tale om en håndsækning til Københavns kommune, som kan give den tid til at komme igennem den omstilling, der skal til for at få tilpasset udgiftsniveauet til indtægtsgrundlaget i Københavns kommune. Her ligger altså helt klart nu en udfordring, men jo også en opfordring til Københavns kommune om at tage fat på at løse egne problemer.